

A dark, moody portrait of a man with a prominent forehead, looking slightly to the right. He has dark hair and is wearing a dark suit jacket over a white shirt.

Josip CRNOBORI

© 2007 Josip Crnobori

Josip
CRNOBORI

naslovnica:
33. AUTOPORTRET, 1942.

<i>Autorica izložbe</i>	
<i>i likovnog postava</i>	Biserka Rauter Plančić
<i>Kustosica izložbe</i>	Lada Bošnjak
<i>Restauracija slika</i>	Restauratorski centar Mimara
<i>Tehnička realizacija</i>	Tehnička služba MGC-a

Izložba je ostvarena zahvaljujući novčanoj potpori Ministarstva kulture RH, sponzora i MGC-Klovićevi dvori. Zahvaljujemo Modernoj galeriji u Zagrebu, Muzeju grada u Koprivnici, Uredu za upravljanje imovinom RH, Hrvatskom državnom Saboru i osobito zagrebačkim kolekcionarima i privatnim vlasnicima koji su posudbom umjetnina omogućili ostvarenje izložbe.

Za dragocjenu pomoć u stručnoj obradi izložene građe i ustupljenoj dokumentaciji najtoplje zahvaljujemo slikaru Josipu Vanisti.

Na djelatnoj potpori u pripremama ove izložbe posebnu zahvalnost iskazujemo Generalnom konzulatu Republike Hrvatske u New Yorku i Humanitarnoj zakladi za djecu Hrvatske.

Josip
CRNOBORI

Povratak slikara

10. - 30. studenog 1998.



MGC - Klovićevi dvori
Jezuitski trg 4, Zagreb



RIJEČ UNAPRIJED

Indiferentan spram novog, ne primajući nikakva likovna otkrića koja su tako preobrazila u posljednjih stotinu godina slikarsku viziju, Crnobori često postupa na akademski način pozivajući se na Corota i Tartagliju. Njegov slikarski razvoj teče izvan općih mjera; produbljuje istančani subjektivitet kako bi se održao u vremenu u kojem glazbi nije do melodije, priči do opisa, a slici do predmeta. U vrijeme u kojem se uglavnom više ne slika po prirodi izravno i neposredno, u kojem je slikarstvo postalo neka lingvistička igra, Crnobori, držeći se na udaljenosti i očito bez zaštite, nalazi spas u osam, introspekciji. Osjetljiv na ljudsku pojavu, na obične predmete što ga okružuju, on bilježi svijet crtom, bojom, sivim okerom, oporim zelenilom. Otvorene boje gotovo nema, na većinom tamnim, neutralnim površinama, njen je udio malen. Sve je u tonu, u njegovu plemenitom sjaju, u nijansi.

Njegove slike, izdvojene iz likovnog šarenila vremena, posjeduju nešto sasvim rijetko, jednostavnost i čitljivost. Ne traže posrednika, dovoljno ih je pogledati. Na njima je sve pritajeno, ali se otkriva osjetljivu oku. Dolaze iz depoa muzeja, s tavana, iz ruševnih građanskih stanova u kojima su se krile više od pedeset godina - ono otmjeno i fino u njima je bilo previše otkriveno, nije prolazilo.

Sada, na svjetlu jave, u prostoru Gornjega grada, njihov nevelik broj je dovoljan da bi osjetili slikara (koji je otišao) u svoj njegovoj veličini.

Josip Vaništa



POVRATAK SLIKARA JOSIPA CRNOBORIJA

Izlagati u domovini poslije pedeset i pet godina, štoviše, vratiti se gradu u kojem si postao slikarem i u kojem si ostvario prve i one ponajveće uspjehe, u godinama što neumitno najavljuju da Tvojih prijatelja više nema, a ulice i parkovi promijenili su lice do neprepoznavanja, čin je hrabar i potresan u isto vrijeme. On koji je desetljećima živio *žalosnim emigrantskim životom u skitskoj izolaciji i gluhim slikarskim prostorima* na dalekim zemljopisnim dužinama, nasilno odreznih korijena, odlučio je zacijeliti bolne rane u Zagrebu za kojeg je oduvijek iskazivao neuništivu emocionalnu opredijeljenost.

Rođen je 22. listopada 1907.g. u selu Banjole, smještenom na punti Istarskog poluotoka. Skromnije imovno stanje obitelji (otac Ivan bio je radnik u pulskom brodogradilištu) bilo je uzrokom odlaska iz rodnoga kraja i trogodišnjeg boravka Crnoborijevih u Austriji, kraj Beča, gdje Josip pohađa njemačku pučku školu. Godine 1918. vraća se u rodni kraj, gdje nastavlja školovanje na talijanskoj pučkoj školi. Od 1920.g. pitomac je Istarskoga internata u Karlovcu, a presejenjem internata u Zagreb, 1925.g. nastavlja školovanje i maturira na I. državnoj klasičnoj gimnaziji. U jesen 1929.g. upisuje se na Umjetničku akademiju, gdje studira slikarstvo kod Tomislava Krizmana i Maksimiliana Vanke. Od dolaska Marina Tartaglie na Akademiju 1931.g. Crnobori je bio u njegovoj klasi, gdje se pokazao jednim od najmarljivijih i odanijih Tartaglinih studenata. Studij slikarstva završava 1936.g.

Prvu je samostalnu izložbu priredio 1937.g. u Salunu Ullrich i kako saznajemo iz ondašnjeg tiska, bila je to "značajna afirmacija jednoga mladoga slikarskog talenta". (I. Šrepel, *Jutarnji list*, Zagreb, 24. XII. 1937). Na toj su izložbi prvi put bili izloženi krajolici iz Istre i Primorja, osobito uspjela slika *DOMINIKANAC* i nekoliko portreta koji ukazuju na daleke španjolske i francuske uzore, od Ribere i Velasqueza do Goye i Corota, čija je djela mladi slikar samo posredno poznavao. Već sljedeće godine uvršten je na veliku izložbu što je pod naslovom *Pola vijeka hrvatske umjetnosti* održana u netom otvorenom Meštrovićevu Okruglom paviljonu. U uglednom društvu više od stotine likovnih umjetnika sudjelovao je s tri slike, među kojima je i *U ATELJERU*, na kojoj je portretirao kolegicu Martu Ehrlich. Ljeto 1939.g. proveo je na moru, u Baškoj i Rabu, slikajući pejzaže, svjetlijе palete s kojima će iste godine nastupiti na drugoj samostalnoj izložbi u Meštrovićevu paviljonu na ondašnjem trgu "N". Već sljedeće godine sudjeluje na

4. VILA NA JOSIPOVČU, 1936.

Prvoj godišnjoj izložbi hrvatskih umjetnika s četiri uljane slike u istom prostoru, a 1941.g. priredio je i treću samostalnu izložbu u Domu likovnih umjetnika izloživši ulja s inspirativnog boravka u južnoj Dalmaciji. Bili su to većinom krajolici Pelješca i Korčule te osobito lijepi i brojne vedute samostana na Mljetu što su naslikane dok je bio u gostima kod prijateljice i kolegice Anke Krizmanić i njenim Govedarima. Godine 1942. sudjelovao je s tri djela na Drugoj izložbi hrvatskih umjetnika u Umjetničkom paviljonu u Zagrebu, među njima je bio i *MAKSIMIRSKI KRAJOLIK*, te na važnoj izložbi u Veneciji, također s tri slike. Izbornici hrvatske izložbe na XXIII. venecijanskom biennalu, Ivan Meštrović, Vladimir Kirin i Ivo Šrepel predstavili su stvaralaštvo ovoga mladog umjetnika slikama *VILA U TUŠKANCU* i *AUTOPORTRET* te mrtvom prirodnom *Cvijeće*, koju, nažalost, nismo uspjeli pribaviti za ovu prigodu. Godinu dana poslije Vladimir Kirin i Ivo Šrepel imali su isti zadatak i za velike izložbe hrvatske moderne umjetnosti u inozemstvu, što su se, ratu usprkos, održale u Berlinu, Beču i Bratislavi, uvrstili su četiri Crnoborijeve uljane slike.

Tijekom rata živio je i radio u miru u atelijera u Demetrovoj ulici, često slikajući raskošni Tuškanac, stisnuta krovista Gornjega grada i potretirajući zagrebačke uglednike. Uz potporu svoga dobroćinitelja i stanodavca, bana Ladislava pl. Mihalovića, pročuo se u Zagrebu kao odlični portretist, a uz rođakinju Mariju Crnobori, mladu glumicu, koja je također stanovavala u toj glasovitoj zagrebačkoj kući¹, ušao je u društvo glazbenika i kazališnih umjetnika.

Motive za svoje pejzaže pronalazio je i u obližnjem Zelengaju ili Maksimirskoj šumi. Sliku *POGLED IZ MOG ATELIJERA* otkupio je 1943.g., na Trećoj izložbi hrvatskih umjetnika, ugledni koprivnički odvjetnik Vladimir Malančec i u njegovoj zbirci, odnosno donaciji Muzeju Grada Koprivnice, čuva se i danas. Na istoj je izložbi Crnobori sudjelovao s još dvije slike – *ŠUMA* i *LIVADA* koje su također odmah bile otkupljene za potrebe hrvatskog Sabora, pa toj sretnoj okolnosti možemo zahvaliti što je potraga za njima bila lakša, a njihovo izlaganje u ovoj prigodi neupitno.

Pred kraj je rata (1944.g.), Alojzije kardinal Stepinac, utemeljio Društvo za obnovu crkve Majke Božje Bističke i angažirajući Crnoborija na izradi skica za buduću fresku, kao, uostalom, i druge umjetnike², spasio ih od opasnog odlaska na bojište.

Prva poratna godina za Crnoborija bila je više nego teška i puna straha. Bez ikakve je mogućnosti za stalno zaposlenje i pod prijetnjom podizanja optužbe za suradnju s okupatorom zbog portretiranja poglavnika Pavelića. *Gdje ima straha, nema radosti. Bila su to strašna vremena. Trebalo je kroz taj pakao proći, a da nikad niste bili ni sata u zatvoru ili u vojski. To je bio kunst ...*izjavio je mnogo godina kasnije.³ Crnobori je prisustvovao prvoj skupštini Hrvatskih likovnih umjetnika (3. VI. 1945.g.) i

¹ Ta je kuća u Demetrovoj ulici br. 5., Zagrebačima poznata kao kuća Milke Trnine.

² Primjerice, Krsto Hegedušić koji je za potrebe kardinalova Društva, tijekom višemjesečnog boravka (skloništa) u Mariji Bistrici izradio začudni ciklus kartona s temom Golgotе.

³ Maja Razović, ATENTAT NA SLIKE / SUSRET SA SLIKAREM, *Nedjeljna Dalmacija*, Split, 24. VI 1992.

predmijevajući goleme nevolje što mu ih tzv. Časni sud može priediti čvrsto je odlučio otici i spasiti glavu. Tek u siječnju 1946.g. uspio je napustiti Zagreb i otici u Trst. Naime, jednom je odlukom Miloša Žanka iz prosinca 1945.g. pozitivno odgovoreno na zamolbu "drugova akademskih slikara, Antuna Motike, Brune Bulića i Josipa Crnoborija da održe kulturno-umjetničku izložbu u zoni "A". Dobivši dopuštenje za putovanje u Trstu priredjuj zajedničku izložbu. Crnobori uspijeva produžiti boravak i priediti k tomu i samostalnu izložbu u Galerija d' arte al Corso sa 66 donesenih slika. *Nauživoao sam se straha u tom tršćanskem limbu. Dolazili su iz Ozne, slali prijeteće poruke, zvali natrag, a prijatelji su mi govorili: "Crni, nosi se odavde, bježi!" Kad sam čuo za sudbinu doktora Vrandešića, onog doktora koji je čuvao Kraljevu, koji se 1945.g. našao u Beogradu, gdje su ga optužili da ima sina gestapovca i strejljali ga, znao sam da se ne mogu vratiti. Kad su takvog čovjeka strijeljali, kako se ne bojati?*⁴

U proljeće i ljeto 1946.g. putuje Italijom, posjećuje malobrojne otvorene muzeje i galerije te izlaze u jednoj skupnoj izložbi talijanskih slikara u Bellagiju na jezeru Como. U Veneciji Crnobori i Zoran Mušić često posjećuju slikara Filipa de Pisisa. U jesen putuje Europom (Francuska, Belgija i Nizozemska) i priprema svoj konačni odlazak preko oceana. Da njegovi roditelji nisu još uoči Španjolskoga gradanskog rata (1935.) emigrirali u Argentinu, Crnobori bi vjerojatno ostao u Europi i poput drugih slikara, njegovih kolega sa zagrebačke Akademije, završio u Parizu.⁵ Ovako, europska poratna neimaština, sigurni dom u obitelji njegovih triju sestara i roditelji koje nije video već dvadeset godina odveli su Crnoborija početkom 1947.g. u Buenos Aires. U Argentini, o čijoj kulturnoj klimi i recentnoj likovnoj produkciji nije imao najbolje mišljenje, držeći je konzervativnom i prožetom lažnim moralom, djeluje te izlaze samostalno i na kolektivnim izložbama sve do odlaska u SAD 1978.g. Prvu je samostalnu izložbu imao već u svibnju 1947.g. u galeriji Müller, a iste godine sudjeluje i na 37. slonu plastičnih umjetnosti, također u Buenos Airesu. Otad pa sve do odlaska u SAD vrijedi zabilježiti da je imao osam samostalnih izložbi u galerijama "Penser", "Van Riel", "Velázquez", "San Juanu" i dr. te je višekratno izlagao na nacionalnim salonima u Buenos Airesu i na salonima gradova Mar del Plata, Bahia Blanca, Santa Fe i dr. Društveni život odvijao se u krugu hrvatskih iseljenika i njihovih obitelji, za koje je Crnobori radio mnogobrojne portrete, po modelu ili po fotografiji. Radio je i gotovo "pin-up" slike djevojaka ukomponiranih u krajolike, kojima je ponekad, sasvim predan na milost i nemilost vječne iseljeničke čežnje i nostalgije, prizivao u sjećanje Maksimirsku šumu ili zelenu sumaglicu zagrebačkih livada.

Preseljenjem u New York, u veljači 1978.g. kulturni milje u kojem se Crnobori kreće i njegovo slijekarstvo gotovo da nisu doživjeli nikakve promjene. I dalje su mu jedino društvo hrvatska iseljenička zajednica, a

⁴ Maja Razović, ATENTAT NA SLIKE / SUSRET SA SLIKAREM, *Nedjeljna Dalmacija*, Split, 24. VI 1992.

⁵ Milivoj Uzelac, uz profesora Tartagliju Crnoborijev veliki uzor, u Parizu je od 1923.g. Leo Junek od 1926.g.; Zoran Mušić u Veneciji od 1945, a od 1953.g. u Parizu; Slavko Kopač u Veneciji i Firenci od 1943. do 1947, a potom u Parizu ...

slikarski je rad sveden na malobrojne narudžbe Hrvatskih katoličkih misija i crkava te portretiranje Hrvata što su zajedno s njim živjeli gorki život u emigraciji. Godine 1985. ponosno je prihvatio narudžbu Metropolitan opere u New Yorku i naslikao portret velike operne umjetnice Milke Trnine.

Izložbom "Crnobori" u Muzeju grada Zagreba, tijekom lipnja 1992.g., koju su na poticaj slikara Josipa Vanište, višegodišnjeg slikevare prijatelja i promicatelja njegova stvaralaštva u Hrvatskoj, priredili Družba "Braća hrvatskoga zmaja", tek su bila odškrinuta vrata u veliki i na sve strane svijeta raspršeni opus ovog, suvremenim naraštajima publike, malo poznatog autora.

Ovom izložbom , na kojoj smo imali sreću otkriti još nekoliko Crnoborijevih ulja što ih je naslikao u najboljem stvaralačkom razdoblju, onom u domovini, dok su Tartaglina škola i europska moderna slikarska ishodišta bili mu temeljem umjetničkog promišljanja te živim i svježim izvořistem likovnog izraza, nadamo se popuniti praznine naše povijesti umjetnosti, mlađim naraštajima publike predstaviti umjetnika čiji je opus više od pet desetljeća pokrivaо zaborav i vratiti konačno Josipa Crnoborija domovini, a njegovu djelu mjesto u hrvatskoj umjetnosti koje mu pripada i s kojeg je protjerano zbog izvanumjetničkih razloga.

Dosad je živio i radio u New Jerseyu, a od ove izložbe, nadamo se u Zagrebu.

Biserka Rauter Plančić

3. DOMINIKANAC, 1936.





17. U ATELJERU (MARTA EHRLICH ZA ŠTAFAJEM), 1938.



18. VILA U TUŠKANCU, 1939.



19. SV. EUFEMIJA NA RABU, 1939.



20. BAŠKA, 1939.



36. POGLED IZ MOG ATELJERA, 1943.



37. ŠUMA, 1943.



40. PRIJATELJICE, 1943.

43. PORTRET U CRNOM ŠEŠIRU (GOSPODA KARLA SCHLECHAN), 1943.





50. ROVINJ, 1945.



59. OLUJA NA JEZERU, oko 1975.

KATALOG IZLOŽENIH DJELA

1. PORTRET JOSIPA CRNOBORIJA, 1944.
Anka Krizmanić
litokreda na papiru
440 x 365 mm
sign. d.d.k. Josip Crnobori / AK 15. XII 1944/78 / 4555
vl. Zbirka Kovačić
2. ZAGREB (ZVONIMIROVA / ŠUBIĆEVA ULICA), 1933.
ulje na platnu
575 x 950 mm
sign. d.l.k. Crnobori
vl. Specijalna bolnica Goljak
3. DOMINIKANAC, 1936.
ulje na platnu
1170 X 900 mm
sign. d.l.k. Crnobori "Dominikanac" 1936
vl. Moderna galerija u Zagrebu
4. VILA NA JOSIPOVCU, 1936.
ulje na platnu
620 x 470 mm
sign. d.l.k. Crnobori J. 1936.
vl. Ivo Čikeš
5. PRED ZRCALOM, 1936.
ulje na platnu
700 x 545 mm
sign. g. d. k. Crnobori
vl. Veljko Novak
6. SELJANKE, s.a.
lavirani tuš na papiru
192 x 164 mm
sign. d.d. J.C.
vl. autor
7. PORTRET GOSPODE BRANKE BON FLEGO, 1937.
ulje na platnu
610 x 500 mm
sign. d.d.k. Crnobori 37
vl. autor
8. NA TRGU, 1937.
ulje na platnu
610 x 460 mm
sign. d.d.k. Crnobori 1937
vl. Franjevačka galerija u Širokom Brijegu
9. CRKVA SV. ANDRIJE NA RABU, 1937.
ulje na platnu
685 x 475 mm
sign. d.l.k. Crnobori J. 1937
vl. Zvonimir Juginović
10. LADISLAV PL. MIHALOVIĆ, 1938.
ulje na platnu
710 x 555 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori 38
vl. autor
11. PORTRET BANA LADISLAVA PL. MIHALOVIĆA U FOTELJI, 1938.
ulje na platnu
965 x 815 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
12. POGLED NA KROVOVE GORNJEG GRADA, 1938.
ulje na platnu
670 X 540 mm
sign. d.d.k. Crnobori J. 1938
vl. Moderna galerija u Zagrebu
13. IVAN MEŠTROVIĆ, s.a.
olovka i ugljen na papiru
305 x 210 mm
sign. d.l. J.C.
vl. autor
14. MAKSIMILIJAN VANKA, s.a.
olovka i ugljen na papiru
297 x 212 mm
sign. d.d. J. C.
vl. autor
15. STJEPAN RADIĆ, s.a.
olovka na papiru
315 x 220 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
16. PORTRET GOSPODINA N., 1938.
ulje na platnu
810 x 650 mm
sign. d.d.k. Crnobori 1938
vl. Ured za upravljanje imovinom
Republike Hrvatske

17. U ATELJERU (MARTA EHRLICH ZA ŠTAFELAJEM), 1938.
ulje na platnu
1340 x 1080 mm
sign. d.d.k. Crnobori Josip 1938
vl. Moderna galerija u Zagrebu
18. VILA U TUŠKANCU, 1939.
ulje na platnu
470 x 630 mm
sign. d.d.k. Crnobori J. 1939
vl. Moderna galerija u Zagrebu
19. SV. EUFEMIJA NA RABU, 1939.
ulje na platnu
580 x 765 mm
sign. d. d. k. Crnobori J. 39
vl. Obitelj Pučar
20. BAŠKA, 1939.
ulje na platnu
550 x 740 mm
sign. d.d.k. Crnobori J. 39
vl. Branko Zmajević
21. MOTIV IZ DALMACIJE, 1939.
ulje na platnu
730 x 610 mm
sign. d.d.k. Crnobori 39
vl. Moderna galerija u Zagrebu
22. KOLODVOV, 1939.
ulje na platnu
557 x 710 mm
sign. d.d.d. Crnobori J. 1939
vl. autor
23. ZIMSKE RUŽE, 1939.
ulje na platnu
470 x 400 mm
sign. d.l.k. Crnobori J. 39
vl. Ivo Čikeš
24. MRTVA PRIRODA, 1939.
ulje na platnu
550 x 800 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori 39
vl. obitelj Odhazel
25. DJEVOJKA NA DIVANU (ANITA), 1939.
ulje na platnu
980 x 1330 mm
sign. d.l.k. Crnobori J.
vl. Moderna galerija u Zagrebu
26. PORTRET DORE PEJAČEVIĆ, s.a.
olovka na papiru
227 x 172 mm
sign. d.s. J. Crnobori Dora Pejačević
vl. autor
27. PORTRET MARIE CRNOBORI, 1940.
(na poledini: ŽENSKI LIK, ulje na platnu,
335 x 250 mm, sign. nema)
ulje na platnu
335 x 250 mm
sign. d. d. k. Crnobori
vl. Anton Bauer
28. POSLJE KUPANJA, 1940.
ulje na platnu
810 x 670 mm
sign. d.d.k. Crnobori 40
vl. Moderna galerija u Zagrebu
29. LĒŽEĆI AKT, 1940.
ulje na platnu
630 x 940 mm
sign. d.d.k. Crnobori 1940
vl. Dejan Vučetić
30. PORTRET GOSPOĐICE STEFANINI, 1942.
ulje na platnu
820 x 610 mm
sign. nema
vl. Zulejka Tučan Stefanini
31. BABINE KUĆE NA MLJETU, 1941.
akvarel na papiru
124 x 179 mm
sign. d.d.: Crnobori
vl. Zbirka Kovačić
32. MLJET, 1941.
ulje na platnu
390 x 680 mm
sign. d.d.k. Crnobori Josip
vl. Božidar Grgić

33. AUTOPORTRET, 1942.

ulje na platnu
540 x 453 mm
sign. d. d. k. Crnobori J.
vl. Obitelj Pučar

34. MAKSIMIRSKI PEJZAŽ, 1942.

ulje na platnu
510 x 690 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor

35. VEDUTA ROVINJA, 1943.

ulje na platnu
550 x 780 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori 43
privatno vlasništvo

36. POGLED IZ MOG ATELJERA, 1943.

ulje na platnu
600 x 803 mm
sign. d. l. k. Crnobori 43
vl.Muzej Grada Koprivnice - Zbirka Malanec

37. ŠUMA, 1943.

ulje na platnu
650 x 810mm
sign. d.l.k. Crnobori
vl. Ured za upravljanje imovinom
Republike Hrvatske

38. LIVADA, 1943.

ulje na platnu
500 x 650 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. Hrvatski Državni Sabor

39. ŽENSKI AKT S LEĐA, 1943.

ulje na platnu
508 x 762 mm
sign. d.d.d. J. Crnobori 43
vl. autor

40. PRIJATELJICE, 1943.

ulje na platnu
635 x 867 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori 43
vl. autor

41. ODMOR, 1943.

ulje na platnu
770 x 1125 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor

42. DAMA U CRNOM (OPERNA PJEVAČICA

KARLA SCHLECHAN), 1943.
ulje na platnu
870 x 595 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor

43. PORTRET U CRNOM ŠEŠIRU (GOSPOĐA

KARLA SCHLECHAN), 1943.
ulje na platnu
710 x 555 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor

44. PORTRET GOSPOĐE SCHLECHAN U KOSTINU

IZ OPERE "LUCIA DI LAMERMOUR", 1943.
ulje na platnu
1220 x 917 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori 43
vl. autor

45. PORTRET GOSPOĐE SCH., 1944.

ulje na ljepenci
271 x 214 mm
sign. nema
vl. Zbirka Kovačić

46. SKICA ZA FRESKU U CRKVI MARIJE BISTRICKE, 1944.

pastel i tempera na papiru
587 x 878 mm
sign. nema
vl. autor

47. SUNCOKRETI, 1944.

ulje na platnu
510 x 410 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor

48. TRG BANA JOSIPA JELAČIĆA U ZAGREBU, 1944.

ulje na platnu
560 x 760 mm
sign. d.l.k. Crnobori 1944
vl. Vladimir Bratolić

49. LEKTIRA, 1944.
ulje na platnu
760 x 1067 mm
sign. nema
vl. autor
50. ROVINJ, 1945.
ulje na platnu
525 x 775 mm
sign. J. Crnobori 45
vl. Milorad Andrićević
51. CVJEĆE U VAZI, 1945.
ulje na platnu
670 x 550 mm
sign. d. d. k. Crnobori 45
vl. Veljko Novak
52. PORTRET VINKA NIKOLIĆA, 1951.
ulje na platnu
545 x 445 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori 51
vl. obitelj Nikolić
53. KRAJOLIK IZ ARGENTINE, 1956.
ulje na platnu
700 x 500 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori 56
vl. fra Mate Polonije
54. PEJZAŽ IZ JUŽNE ARGENTINE, 1960.
ulje na platnu
560 x 405 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor
55. PORTRET VINKA NIKOLIĆA, 1964.
ulje na platnu
540 440 mm
sign. d.l. J. Crnobori 64
vl. obitelj Nikolić
56. PORTRET GOSPODE NIKOLIĆ, 1964.
ulje na platnu
540 450 mm
sign. .d.k. J. Crnobori 64
vl. obitelj Nikolić
57. LOPEZ, 1965.
ulje na platnu
760 x 558 mm
sign. d.l.k. J. 65
vl. autor
58. BREZE, 1973/1974.
ulje na platnu
560 x 710 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
59. OLUJA NA JEZERU, oko 1975.
ulje na platnu
458 x 610 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
60. MARIJANA, 1975,
ulje na platnu
507 x 407 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
61. MARIJANA, 1975.
ulje na platnu
505 x 405 mm
sign. d.d. J. Crnobori 75
vl. autor
62. PASTORALA, 1976.
ulje na platnu
557 x 710 mm
Sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
63. U MAKSIMIRU II., 1976.
ulje na platnu
1015 x 763 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
64. MARIJANA, 1977.
ulje na lesonitu
460 x 360 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor

65. BIJELE RUŽE, 1978.
ulje na lesonitu
360 x 282 mm
sign. d.d.k. Crnobori
vl. autor
66. RUŽE, s.a.
ulje na lesonitu
475 x 355 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
67. PORTRET GOSPOĐA ANTUNA BAUERA, 1979.
ulje na platnu
660 x 530 mm
sign. d. d. k. J. Crnobori New York 1979
vl. Antun Bauer
68. PORTRET GOSPOĐE BAUER, 1979.
ulje na platnu
660 x 530 mm
sign. d. d. k. J. Crnobori 7
vl. Antun Bauer
69. CVIJEĆE I., s.a.
ulje na platnu
610 x 513 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor
70. JORGONAV, s.a.
ulje na platnu
405 x 505 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor
71. U ZRCALU (CVIJEĆE), s.a.
ulje na platnu
715 x 558 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor
72. RASKOŠ CVJETOVA, s.a.
ulje na platnu
760 x 610 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
73. STUDIJA ZA SAKRALNU KOMPOZICIJU, s.a.
flomaster na papiru
242 x 178 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
74. SKICA ZA FRESKU "HRVATSKI BOŽIĆ"
U MONTREALSKOJ CRKVI SV. NIKOLE TAVELIĆA , 1979.
olovka i olovke u boji na papiru
205 x 305 mm
sign. d.d.k. Hrvatski Božić / J.Crnobori
vl. autor
75. BIJEG U EGIPAT, s.a.
olovka na papiru
320 x 215 mm
sign. d.d. J. Crnobori
vl. autor
76. STUDIJA, s.a.
olovka i flomaster na papiru
77 x 122 mm
sign. d.d.k. J.C.
vl. autor
77. STUDIJA STABLA, s.a.
olovka i pero na papiru
285 x 208 mm
sign. d.d.k. J. Crnobori
vl. autor
78. PORTRET BRUNE BUŠIĆA, 1983.
ulje na platnu
570 x 480 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. Hrvatski Državni Sabor
79. OPLAKIVANJE KRISTA, 1995.
ulje na platnu
406 x 506 mm
sign. d.l.k. J. Crnobori
vl. autor

Nakladnik
MGC-Klovićevi dvori,
Jezuitski trg 4, Zagreb
Za nakladnika
Zvonko Festini

Fotografije
Luka Mjeda
Lektura i korektura
Božo Stančić
Grafičko oblikovanje
Antun Zidić

Tisk
AKD - Hrvatski tiskarski zavod, Zagreb
Naklada
600 primjeraka
Copyright by
MGC-Klovićevi dvori

Printed in Croatia
Zagreb, 1998.

ISBN 953-6100-61-4

